

กว่าจะเป็นนักร้อง

นำเสนอเมื่อ : 7 พ.ย. 2551

หลายคนคิดว่าการเป็นนักร้องนั้น แค่เสียงดี ลีลาเด่น
แล้วก็ร้องถูกต้องตามจังหวะก็เป็นนักร้องได้แล้ว ผมเองก็เคยคิดแบบนี้
จนกระทั่งได้มาเรียนนักร้อง ที่โรงเรียนดนตรี คิดวางาย
สัปดาห์แรกต้องฝึกเปล่งเสียง โด เร มี..... วนไปวนมารวมกับเปียโน
สลับการฝึกการหายใจ เครียดมาก ๆ จนสัปดาห์ที่ 2 เริ่มที่จะร้องตามโน้ตดนตรี
เราก็มานึกทำไมมันยากมันเย็นนะ
นึกว่าพอมาสมัครแล้วก็เรียนร้องเพลงที่เราชอบเลย ท้อใจเหมือนกัน
ต่อมาสัปดาห์ที่ 3 มาเรียนตัวโน้ตและเคาะจังหวะด้วยไม้
ศึกษาตัวโน้ตห้องหนึ่งมีกี่ตัว และครึ่งจังหวะจะต้องออกเสียงอย่างไร
ขนาดเป็นนักร้องนะ ถ้านักดนตรีคงต้องขอลา
โดยผู้สอนใหญ่เหตุผลว่าเราจะไม่หลงจังหวะในการร้องเพลง
และสามารถร้องได้แค่เห็นเพียงตัวโน้ต ก็โอเค
หลังจากนั้นสัปดาห์ต่อมาอันนี้หมี ฝึกการอ่านอักขระภาษาไทย
และอังกฤษให้ชัดเจน รวมถึงการออกกำลังกายเพื่อให้ปอดมีกำลัง
ก็เริ่มมีความผ่อนคลายบ้าง ถัดจากนั้นก็มาเรียนในเรื่องของอารมณ์เพลง
ภาษากายที่แสดงออก เรียกว่า อก อัก อัก อัก อัก อัก อัก อัก อัก อัก อัก
แล้วควรรู้ออกท่าทางแบบใด ไม่ใช่สักแต่ว่าแหกปากอย่างเดียว หรือเพลงเศร้า
แต่หน้ายิ้มระรื่น จะร้องเพลงออกดออ่อน เสียงควรรูแบบไหน
เพลงไหนควรกระแทกเสียง เป็นต้น ผ่านมาก็เข้าสู่การร้อง อันนี้ไฝ่ฝืนมานาน
คิดว่าสบาย แต่เปล่าเลย เราต้องร้องเพลงที่ครูให้มา
จากนั้นครูก็จะคอยดูว่าตรงไหนร้องผิด ร้องเพี้ยน เพื่อจะมาปรับปรุงเป็นท่อน ๆ
ไป หนักมาก เริ่มจากเพลงไทยเดิม เพื่อฝึกลูกคอ เขาสู เพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง
ไทยสากล และเพลงสากลสุดท้าย กว่าจะสอบผ่านเล่นเอาเหงื่อตก
ทำให้รู้ว่ามันเป็นนักร้องเนี่ย ถ้าเขาเรียนจริง ๆ แล้ว ยากมาก ๆ
กว่าจะได้ออกมาสูบนเวทีขับร้องเพลงให้คนได้ฟังแล้วมีความสุขนะ
อันนี้คือเบื้องต้นของการเรียนขับร้อง

แต่ครูที่สอนบอกว่ายังมีชั้นกลางและสูงอีก
ก็เลยวาทขอไปฝึกทักษะจนมีประสบการณ์ก่อน แล้วจะกลับมาเรียนต่อ